

ZOMERVIERING voor JONG & OUD

'Give them roots, give them wings'

'Carnisse Haven' te Barendrecht-Carnisselande

ZONDAGMORGEN 30 juni 2024

'Tweede van de Zomer'

ONTMOETEN

Welkom & mededelingen (door ovd)

Aanvangslied (staande): Psalm 103, 5

Zoals een vader liefdevol zijn armen
slaat om zijn kind, omringt ons met erbarmen
God onze Vader, want wij zijn van Hem.
Hij die ons zelf uit d' aarde heeft genomen,
Hij weet, dat wij, uit stof aan 't licht gekomen,
slechts leven op de adem van zijn stem.

Groet en bemoediging:

v. De vrede van de Heer zij met u en met jou
g. ZIJN VREDE OOK MET U
v. Onze hulp in de naam van de Heer
g. DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT
v. door Jezus Christus, onze Heer.
g. AMEN
(gemeente gaat zitten)

Zingen: Lied 513, 1. 2

God heeft het eerste woord.
Hij heeft in den beginne
het licht doen overwinnen,
Hij spreekt nog altijd voort.

God heeft het eerste woord.
Voor wij ter wereld kwamen,
riep Hij ons reeds bij name,
zijn roep wordt nog gehoord.

Drempelgebed

Leefregel de Tien Woorden

1. Ik ben jullie God, ik heb jullie bevrijd.	6. Doe iemand geen pijn
2. Aanbid niets of niemand anders.	7. Laat je vrienden niet alleen.
3. Noem mijn Naam niet bij dingen die niet bij Mij horen.	8. Je mag niet stelen.
4. Zondag is een rustdag	9. Je mag niet jokken
5. Wees beleefd tegen je ouders	10. Wees blij met wat je hebt

Zingen: lied 320, 1. 3. 5

1 Wie oren om te horen heeft,
hore naar de wet die God hem geeft:
gij zult geen vreemde goden,
maar Mij alleen belijden voortaan.
Hoor, Israël, mijn geboden.

3 Biedt uw naaste de helpende hand,
spijzig de armen in uw land,
een woning wilt hen geven.
Het tweede gebod is het eerste gelijk;
doet dit, en gij zult leven.

5 De liefde spreekt haar eigen taal,
alle kwaad bedekt zij duizendmaal –

vergeef al wie u griede.
Dit lied zal in de lucht opgaan,
maar blijve in ons de liefde.

OPENGAAN

Gebed bij de opening van de Bijbel

Zingen: 'Kleine dochter' (AWN II, 18)

Klei- ne doch-ter van Ja- i - rus
ben je van het spe - len moe?
Klei- ne doch-ter van Ja- i - rus
zijn voor goed je o - gen toe?
Hoor, je va - der roept een man,
die je wakker ma - ken kan.

2. Kleine dochter van Jäirus
Jezus staat al voor de poort.
Kleine dochter van Jäirus:
Jezus heeft het laatste woord.
Hoor....., Hij roept je bij je naam!
Het is tijd om op te staan.

(hierna gaan de kinderen
naar de kindernevendienst)

Evangelielezing: Marcus 5, 22-43

Zingen lied 938)mel. 'Ik wil mij gaan vertroosten'

1 Christus die u wilt tooien
in het gewaad der schrift,
ik berg mij in haar plooiën.
Met mijn bestaan op drift,
met mijn gemiste kansen,
mijn schaamte en mijn spijt,
mag ik mij daar verschansen.
U woord alleen bevrijdt.

2 Christus die u bekleed hebt
met wat geschreven staat,
en die terdege weet hebt
van wat mij lijden laat,
U grijp ik bij uw kleren
en laat niet los tenzij
Gij u tot mij wilt keren,
uw zegen legt op mij.

Verkondiging: 'Give them roots, give them wings'

OP WEG GAAN

Zingen: Lied 839, 1. 3. 4

Ik danste die morgen toen de schep-ping be-gon,
ik danste de dans van de sterren, maan en zon,
de gol-ven-de velden en de deinen -de zee
en al - les wat a- demt dat dan-ste mee.

refrein

Dans, dans, en doe maar mee met mij.
Ik ben de Heer van de dans, zegt Hij.
Ik ga je voor, Ik haal ook jou er-bij
want ik ben de Heer van de dans, zegt Hij.

3 Ik danste voor blinden
die mij riepen om licht.
Ik gaf aan verschopten een stem,
een nieuw gezicht.
Ik danste voor kinderen,
de koning te rijk.
Ik danste het lied van gerechtigheid.
refrein

4 De dans leek te breken,
maar Ik deelde het brood.
Ik danste uit liefde veel sterker
dan de dood.
Die liefde leeft in je nu Ik dans met jou,
de dans van de schepping,
de dans van trouw.
refrein

Gebeden:

1. voorbeden;
2. stil gebed.....;
3. 'Onze Vader'

Inzameling van de gaven: 1. Kerk; 2. Werelddiakonaat?

Slotlied (staande): 315

1 Heb dank, o God van alle leven,
die zijt alleen Uzelf bekend,
dat Gij uw woord ons hebt gegeven,
uw licht en liefde ons toegewend.

Nu rijst uit elke nacht uw morgen,
nu wijkt uw troost niet meer van d'aard,
en wat voor wijzen bleef verborgen
werd kinderen geopenbaard.

2 En of een mens al diep verloren
en ver van U verzworven is,
Gij noemt zijn naam, hij is herboren,
vernieuwd door uw getuigenis.
Uw woord, dat spreekt in alle talen,
heeft uit het graf ons opgericht,
doet ons in vrijheid ademen
en leven voor uw aangezicht.

3 Gemeente, aan wier aardse handen
dit hemels woord is toevertrouwd,
o draag het voort naar alle landen,
vermenigvuldigd duizendvoud.
Een stem zegt: roep!
Wat zoudt gij roemen
op mensengunst of -heerlijkheid?
't Verwaait als gras en weidebloemen.-
Gods woord bestaat in eeuwigheid!

Zending en Zegen

Gebed van een jongere

Lieve God,

Ik ben nieuwsgierig

Hoe ziet mijn leven er over 10 of 20 jaar uit?

Ik ben best nieuwsgierig!

God, geeft U me aanwijzingen als ik op de goede weg ben en ook als ik verkeerd zit?

U hebt me talenten gegeven om te gebruiken voor mezelf en voor anderen.

Help me te ontdekken waar ik goed in ben.

Laten er vriendelijke mensen op mijn weg komen die me steunen.

Als ik in moeilijke situaties kom, geef me dan kracht zodat ik zelfs de steilste weg kan gaan.

Als ik moe ben, wees dan een schuilplaats voor me.

Als ik niet weet waar ik heen moet, wijs me dan de goede richting.

Help me U niet te vergeten als het me goed gaat.

Ik dank U voor het leven.

Ik dank U voor mezelf.

Amen.

Marcus 5,21-43 Twee dochters...

Zoals Lucas ons de gelijkenis van de twee zonen vertelt, brengt Marcus ons de geschiedenis van de twee dochters. Uit hen beiden zal de gemeente zich vormen: De synagoge en de heidenen. Hoewel de redding van de eerste dochter het meest dringend is, lijkt Jezus vooral in beslag genomen te worden door de laatste. Door alle barrières van ongelof en oproer heen klinkt uiteindelijk toch het reddingswoord in synagogaal Aramees: "talitha koem!" Beide dochters zijn door Jezus nu tot vruchtbaar leven gekomen.

Marcus 5, 21-43 (NBV21)

21 Toen Jezus weer met de boot was overgestoken, verzamelde er zich een grote menigte bij Hem, en Hij bleef aan het meer.

22 Een van de leiders van de synagoge, die Jairus heette, kwam naar Hem toe, en toen hij Jezus zag viel hij aan zijn voeten neer. 23 Hij smeekte Hem dringend: 'Mijn dochter ligt op sterven; kom haar de handen opleggen om haar te redden en te zorgen dat ze in leven blijft.' 24 Hij ging met hem mee.

Een grote menigte volgde Hem en verdrong zich om Hem heen.

25 Onder hen was ook een vrouw die al twaalf jaar aan bloedverlies leed.

26 Ze had veel ellende doorgemaakt door de behandeling van allerlei artsen, aan wie ze haar hele vermogen had uitgegeven zonder dat ze ergens baat bij had gehad; integendeel, ze was alleen maar achteruitgegaan.

27 Ze had gehoord over Jezus, en ze begaf zich tussen de menigte en raakte zijn mantel van achteren aan, 28 want ze dacht: Als ik alleen zijn kleren maar kan aanraken, zal ik genezen. 29 En meteen hield het bloed op te vloeien en merkte ze aan haar lichaam dat ze van de kwaal genezen was.

30 Op hetzelfde ogenblik werd Jezus zich ervan bewust dat er kracht van Hem was uitgegaan. Midden in de menigte draaide Hij zich om en vroeg: 'Wie heeft mijn kleren aangeraakt?' 31 Zijn leerlingen zeiden tegen Hem: 'U ziet dat de menigte zich om U verdringt en dan vraagt U: "Wie heeft Mij aangeraakt?"' 32 Maar Hij keek om zich heen om te zien wie het gedaan had.

33 De vrouw, die bang was geworden en stond te trillen omdat ze wist wat er met haar was gebeurd, kwam naar Hem toe en viel voor Hem neer en vertelde Hem de hele waarheid. 34 Toen zei Hij tegen haar: 'Uw geloof heeft u gered, mijn dochter; ga in vrede, u bent van uw kwaal genezen.'

35 Nog voor Hij uitgesproken was, kwamen enkele mensen tegen de leider van de synagoge zeggen: 'Uw dochter is gestorven, waarom valt u de meester nog lastig?' 36 Maar Jezus hoorde dat en zei tegen de leider van de synagoge: 'Wees niet bang, maar blijf geloven.'

37 Hij stond niemand toe om met Hem mee te gaan, behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus. 38 Ze kwamen bij het huis van de leider van de synagoge en zagen daar een groep mensen die luid stonden te huilen en te weeklagen. 39 Hij ging naar binnen en zei tegen hen: 'Waarom maken jullie zo'n misbaar en huilen jullie?

Het kind is niet gestorven, het slaapt.' 40 Ze lachten Hem uit.

Maar Hij stuurde hen allemaal naar buiten en ging met de vader en moeder van het kind en de leerlingen die bij Hem waren de kamer binnen waar het kind lag.

41Hij pakte de hand van het kind vast en zei tegen haar: 'Talita koem!'

In onze taal betekent dat: 'Meisje, ik zeg je, sta op!'

42Meteen stond het meisje op en begon heen en weer te lopen.

Ze was twaalf jaar. Iedereen was met stomheid geslagen.

43Hij drukte hun op het hart dat niemand dit te weten mocht komen, en zei dat ze haar iets te eten moesten geven.